7 d'octubre: La Mare de Déu del Roser

Text de l'Evangeli (*Lc* 1,26-38): El sisè mes, Déu envià l'àngel Gabriel en un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, unida per acord matrimonial amb un home que es deia Josep i era descendent de David. La noia es deia Maria. L'àngel entrà a trobar-la i li digué: «Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu». Ella es va torbar en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. L'àngel li digué: «No tinguis por, Maria. Déu t'ha concedit la seva gràcia. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare. Regnarà per sempre sobre el poble de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi».

Maria preguntà a l'àngel: «Com podrà ser això, si jo sóc verge?». L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible». Maria va dir: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules». I l'àngel es va retirar.

«Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, ben entrats en l'anomenat "més del Rosari", celebrem la Mare de Déu sota l'advocació del Rosari. Quina millor manera d'honorar la nostra Mare que el res del Rosari? Tantes vegades Ella mateixa s'ha aparegut amb "el rosari en mà"! A Ella li agrada! Per què? La raó és la següent: tot i que pugui semblar que el res del Rosari és una manifestació de pietat mariana (sens dubte, ho és!), nogensmenys el seu fonament és cristològic, Jesús mateix. Dit planerament: el protagonista del Sant Rosari és Jesucrist, el Fill de Déu nascut de Maria Santíssima.

En efecte, els diversos misteris del Rosari —joiosos, lluminosos, dolorosos i gloriosos— són com "fotografies" de moments emblemàtics de la vida de Jesús vistos des de la mirada de Maria. Per exemple: avui contemplem l'Anunciació de l'arcàngel Sant Gabriel a la Verge Maria. És molt important el diàleg

entre el diví missatger i Maria; més important encara és el seu "sí" («que es compleixin en mi les teves paraules»: Lc 1,38). Però aquí allò totalment decisiu és l'Encarnació del Fill de Déu. El protagonista és Jesucrist; Maria actua com un instrument (juntament amb el "sí", li presta el seu ventre).

Si ascendim pel segon misteri de goig, la Visitació de Maria a la seva cosina santa Elisabet, pot semblar una altra vegada que el protagonista de l'escena és Santa Maria, tot tenint Isabel com a co-protagonista. Però no és així: el protagonista —com sempre— és Jesús (només tenia uns pocs dies d'existència humana) i el co-protagonista és Joan Baptista (també al ventre de sa mare, ja de sis mesos). Elles dues són instruments per al primer acte profètic del Nou Testament: Joan senyala el Messies ja present en aquest món.

I així transcorre el res de tota aquesta devoció: els misteriós són misteris del Crist. Amb raó, Sant Pau VI digué del Rosari que «és com un compendi de l'Evangeli». A més, el «Avemaria» —reiterat al voltant de cada un d'aquests misteris— conté en el seu mateix cor el nom de Jesús. Maria és beneïda entre totes les dones perquè és beneït el fruit del seu ventre: Jesús!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El Rosari m'ha acompanyat en els moments d'alegria i en els de tribulació. A ell he confiat tantes preocupacions i en ell sempre he trobat consol» (Sant Joan Pau II)

- «Resar el Rosari exigeix un ritme tranquil i una reflexiva calma que afavoreixi a qui prega la meditació dels misteris de la vida del Senyor, vistos a través del Cor d'Aquella que va estar més a prop del Senyor» (Sant Pau VI)

- «'Pregueu per nosaltres, pecadors, ara i en l'hora de la nostra mort'. Demanant a Maria que pregui per nosaltres, ens reconeixem pobres pecadors i ens adrecem a la 'Mare de la misericòrdia', a la Verge Santíssima. Ens hi remetem 'ara', en l'avui de les nostres vides. I la nostra confiança s'eixampla fins a posar des d'ara en les seves mans "l'hora de la nostra mort". Que hi sigui present com en la mort en Creu del seu Fill i que a l'hora del nostre traspàs ens aculli com a mare nostra per conduir-nos al seu Fill Jesús, al Paradís» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.677)